

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectura super quinque libros Decretalium

Nicolaus <de Tudeschis>

[Basel], 1480-81

De feriis

[urn:nbn:de:bsz:31-315909](#)

Justus plantat ac fiducia nostra habet p
longiora operis publ. haec fons est fons
et ea quae operis operis et fons possit
fons. Unde perennata operis ad ea responsum

Deferiis.

qui dicebat se acquisiuisse; et tunc etiam interest isti? ne
habeat plures dños seu supiores ad hq qd nō. Iunn.
in c. p. querente de offi. ordi. Hanc dicit le quidusc
ilindius p̄missio ad patriarchā tunc etiam dico huc
debet admitti ad defensione, quia ut nō. dicit Iunn.
in c. audiens de p̄cip. sicut interest platoz ne pdit
iura que habebit in subiec̄is Ita interest subditoz nō
mutare dños. ad hoc. c. cu inter de re iudi. t qd nō.
in c. inter quatuor. de ma. t obe. t sic omni cāu isti?
archiepi interest ut admittat̄ ad defendēdū. Itēz
ex quo nolebat̄ obediere isti archiepo dituricei. taqz
babotti iura p̄missio. licet potuit t debuit iste archi
eps facere ita citari t cōp̄dī ad obediēdū. ut. vi. d.
cu inter. de capel. mo. dilectus. Ultimo hic que
nē an procurator? p̄stitutus sub hac forma ut faciat
cīca que ipē cōstituēs in propria gloria possit face
rendic̄t habere prāte explicatiō epigēdi spālia man
dat̄. Jo. an. dicit qd nō p. c. qui ad agendū de poi.
l. n. Bar. teret cōtrariū u. l. procurator. cui libera. ff.
depōsi. dicit enī de tali. procuratore cui videt̄ pcessa
libera facultas epigēdi. t. c. p. hoc habes bo. t. c. in
l. creditor. §. lutius. ff. man. t videt̄ tenere Archi. in
c. de rōci. u. vi. t hoc placet per dictum. §. lutius.
Quid aut li. procurator? cōstitutus ad certa negotia.
t postea subiecti clausula p̄mittens ipē cōstituēs hic
rati quicquid procurator su? fecerit an videat̄ ex hoc
cōcessa libera. vide per Bar. t alios i. l. ff. de offi.
poi. cda. t in. d. l. procurator cui libera. t sunt op̄i.
vide ibi.

De feriis Rubrica.

Uero supra de dilatationibus que dant a indice / de dilatationibus que dant a iure / videtur e. Ideo. t.c. ita contumac Hos. et committer alij. sed ista contumatio potius impugnari quia serie non sunt. pprie dilatationes iuris cui dilatio dicitur ab hoie vel a iure ad aliquid explicari dicitur ut duplo in. c. i. s. ti. p. x. probat de dilatatione hois. s. i. p. De dilata iuris. p. 3 in. c. ad pulsationem. dicitur iudi. t. qd ibi no. iij. q. iiij. spacio. cu si. serie vero dant ut hoies quiuscumque j. c. p. toti. Ideo continuo sic. Quia tempore dilatationi iudicis officium perquisit. de apel. si significare. t. l. sue pars. L. de dilata. Et quia id est continet de seruis i o annectit perpetui ordine hanc rubricam vel sic. Quia serie largo modo sunt dilatationes i o post t.c. de seruis ciz et alijs colentibus seu festinandis habeb. xv. q. viij. et de cose.. di. ij. c. i. De seruis autem nuptiarum habet xxij. q. iiiij. Et adiuerte pro vocabulo seu significato huins verbis seria. na ecclesia appellat qualiter est feriam. et in die dominica dicitur feria prima. die lune dicitur feria secunda. die martis. feria tercia. t.c. et sic deinceps usq ad finem. et tunc dicitur feria a fando. i. loquendo. quia deus in creatione per singul

los dies dicebat fiat ut fiat lux et fieri firmamentum et hoc modo non capimus hic sed finis quod capiebat antiqui qui diem sollem appellabant feriam. et tunc feria dicitur a ferendis victimis et holocaustis que illo tempore offerabantur. Et dicit feria quia illo tempore debemus vacare a malis operibus et insistere bonis vel debemus vacare circa dominica et vacare ab operibus semilibus. unde feriani idem est quod a malis operibus vacare finit papia. quod non.

Mnes dies. Læsis. Did^o

dominici mer-
cari litigari iudicari vel iurari non dicitur
ita muniter summas. Et puto super
plendit videlicet quod de vespere in re-
spera debet celebrari. b. d. hic non colligo alioqui. quia
omnia veniunt infra latius examinandum. Et primo in
ista more primo attingendo gl. opponitur. quia non de-
beat celebratio fieri oculi vespere ad vespere sabbati. cu
index possit iudicare die iuridica viros ad noctis te-
nebras. ne in c. consuluit. de offi. dele. Ego i. re-
spondet fateendo patrini. et tex. dicat procedere. quo ad
celebrationem diuinorum. Doc. coiter sentiunt oppo. dicen-
tes quod in vigilia sancti vel die sabbati non debet cause
audiri. nec ob. fm eos decte. consiluit. quia dicitur intelligi
in aliis diebus. Ego puto tex. isti. procedere seu pos-
se intelligi dupliciter. prius finitum intellectum doc.
sed quia hodie de consuetudine non servatur puto boies
non peccare. quia in principio et fine cuiusque festivitatis
attendenda est consuetudo. ut p. blas. i. c. px. et videntur hec
obseruantia honestior. ut sic tota die dominica abstineatur
ab opere servili. et ne in aliquo celebret dies sabbati ne
christiani viderentur iudaizare et seruare in parte ritus iude-
orum. contra c. quidam. de apostola. Secundo potest intel-
ligi ut celebret de vespe ad vespere. i. ab omni solis.
Hoc vespera vespe capitur. per ortu solis finitum papium. et sic
coegerit hic intellectus coi. obseruantie. Intellectus
autem gl. nullo modo placet. ut intelligat quo ad celebrationem
officij diuinum. cu exponit tex. dicat quod non debet
fieri mercatum. et sic prohibetur etiam quo ad opera seru-
lia. Ad idem tex. iu. c. pp. in p. vbi ponuntur verba le-
gis antique in qua dicit de vespa in vespam celebrantibus
sabbata vires et originalius leviticus. xxij. quae verba fini-
erunt dicta ad totum populum ut ibi dico. non est ergo alterum
permisso intellectum. Opus scđo in eo quod dicit ad
mortem neminem bis diebus predicandum. nam videtur quod ne
cunctorum tunc procedi debet ut i. c. si. i. eo. Ego gl. supple-
maxime sed dic melius quod ista suppletio non est necesse
saria. quia tex. apprehendit viros ut per se in verbo placitum
cu quod intelligit de iudicio cunctorum ut differat a sequenti
ex. q. iij. placita. Ego vlt. quoniam est opus pietatis. Hunc venio ultra gloriam
ad declarationem litterarum capiendo qualibet parte de p. se. Ego
opero. videtur enim innuere ista littera quod nunquam sit licitum

*Sedis domus Norwicij Integrij
Judeorum vel Iudeorum de*

*Littere p[ro]videntie du m[on]de
en est[ate] ad mortem remissa*

In p[re]mio s[ecundu]m
naturae attende s[ecundu]m g[ra]titudi

Nulige de ghe ducht
recomendepenq

True p pass pro mazza

Dicitur ergo ut etiam dicitur canonico lus
pnde die ferme et quod A

Chancery of St. George

S. pma dno pma ad
Eduardus quartus

A. datus fratre Iustino P
Prudens

Corpus Christi p

merari vel litigare. Et cum omnis dies sit dominicus cum deo
secent oecum dies ut patet hec. primo. ipse enim dixit habet
lux. Ita factum est vesper et mane dies primus. Et ut ibi et
sic contra. c. si. t. eo. So. attesta cum officiis qualibet dies
potest dici dominicus. Sed attesta alia cum denotat ab aliis
planetis ut non. in. l. oec. L. eo. t. t. c. prior. p. host. Et
dies dominicus specialiter attribuitur domino et denotatur ab
conquista in eo fecit omnem insignem. lxxxv. d. qd die. et ideo
in eius veneratione abstinentia est licet ab his que continet in littera summa hosti. Secundo ergo. in eo quod dicitur
cum his diebus abstinentia ab omni illicito opere. nam
ex hoc sequitur absurdum quod alijs diebus non sit abstinentia
domini ab illicitis. contra. c. nunc de conse. d. v. So. multi
plex. primo ut exponat summa doc. illicito. i. servili. nam
septima dies statuta est ad humana quietem. et. licet.
Et dicitur tale opus illicitum non quod in se sit illicitum. sed re
specus dicitur. quia tunc ista non licet. vel dicitur illicitum
cansatim quia possit esse etiam illicitum cum inter videntem
et omnes et inter contrahentes vel quasi. seu litigantes de
facili peccatum intercedit. de pe. d. v. qualitas. et iste ex
positiones patet per exempla quod in regula ponuntur.

Vicido principaliter potest intelligi. putat facere tunc super
plendit est maxime. Nam omni tempore cessandum est a malo
sed postmodum isto tempore propter venerationem dei. xxiiij. q. i. od. t. p. c. Et de materia vide p. hosti. i. summa
eo. t. Et hec faciunt ad quoniam an illis diebus servari
sit licet studere. Ideo. non. quod sic per hunc tempore prohibentur
opere illicitum seu servile. et studere sit opus licet. dum
tum habet sine solennitate summa cuius. Et idem non. gl. iuris civilis
in. l. p. f. e. t. in. l. omnes indices. L. eo. argendo a
sumili. nam cum his diebus licet sit militare ut ibi. ita et
studere. cum sit quedam milicia ar. in. l. adiutori. L. de
adu. d. m. i. d. i. So. an. dicit se putare quod die dominico
non licet studere propter lucrum particularis consilij. nisi ne
cessitas alius suadeat. ut per expediendum illum qui de
longinquio venit. nec etiam licet salariato studere vel le
gere nisi necessitas alius suadeat. similiter nec schol
arum licet studere quod deputatus die ad servicium altissimum
deputatus ad servitium actus mundani. nisi studium est in
materia spirituali in qua studiendo deo semper. Hec
ob. summa quod studiando dicatur exercere opus prius quod hoc
est verum quod dirigatur ad bonum finem. ut s. q. officia bonorum
vel institutum ministret. sed ut plurimum quod studet ad finem
divinitatis et honoris et sic licet in se opere sit licet in
finibus est malus. Ita datus quod finis est bonum non tamen sequere
tur quod licet talis tempore studere. ut p. in litigio cuius finis
est administratio iusticie et non interdictum tempore. Hec ob.
l. penit. quod licet de iure civili licet sit hoc tempore militare.
opere tamen hoc necessitas. Ita de iure canonico non licet
tamen die actu militare seu pugnare ut i. c. i. d. tre
t. pace. Ita studere in materia positivis. abstrahit homo
a contemplatione dei et a cultu divino et a reverentia
a deo in quod his diebus est in standu. g. t. et videtur mo-

neri multum subtiliter. et exinde conscientie nibilonimus
in hac materia sic dicere vidi studium principaliter non sit
propter lucrum sed ad illuminationem proprii ingenii et
aliorum dummodo debitum horum infest circa diuinam. sta
dere non sit peccatum licet accessorie veniat lucrum ar
op. in. c. fi. de magis. t. in. c. cum de diuina. de p. m. l.
li. vi. t. in. c. cum ex corde dec. li. vi. Nam studiando quod di
citur laborare in vinea domini. et ad perfectum uniuersitatem et
deie. et ex hoc consequitur multa privilegia ut ibi. Et ma
xime bene procedit in theologia et in iure canonico quod scire
tractat de deo et de bove opante. qualiter bene operari
possit vita eterna acquirere. Ita ad finem insinuat
ministrando per hoc. s. in. p. b. m. ibi. Ideo licet posse
ut appetitus nostrus sub iuris regula limite sit. Ita
in studio homo efficietur prestatu. et subtrahitur a pra
mis cogitationibus ut civitas occidatur et cansatim percuti
viri. Iero. amar sciens scripturas et carnis via in una
bia. de cose. d. v. n. quid. quod non pertinet in aliis arti
bus servilibus. vel in mercato vel in litigio. quod ibi ten
etur principaliter ad lucrum et ad decepti. p. m. o. s
enim artifices ut plurimum sunt medaces et fraudes ma
ximas committunt in artificio. lxxvij. d. c. d. t. c
quod non cognovit. Tamen tempore penitentie colitur ut abstine
at a negotiando. quod diffidatur et inter emendationem et videntem
comitium non intervenire peccatum. de pe. d. v. qual
itas. Ita in litigio magna patientia et odium oris in p
otes. et si possunt necessitari vel intendere ad litigium
dimitterent divisa et sepe committerent mediationem et fra
des. sicut est in iurando ut in. c. et si pp. de iuris. quod
omnes cessant ex studio licito et ordinato ad bonum finis
Immo ut dixi cansatim oris bonum. quod abstrahitur a
terrenis. et totum opponit contingit ex alio. hinc est quod
nulla lege. nullo iure studii prohibetur clericas taliter
porre immo suadet ut in. c. nunc. de cose. d. v. Et ma
xime studii suadendam est inueniens. qui redito studio
aliis voluptatibus et illecebris intendit. quoniam ad
ecclesiastis vadunt ut videant potius dominum quam deum. et sic
nihil eis prodest. ut dicit gl. in. c. odi et proieci. quod
q. i. unde etiam si student ad finem lucris. tamen illud
est minus peccatum quam vagari. et quia ex scientia sic
acquisita illuminatur postea mundus et multa bona
peruenient ut in auctoribus. L. ne si. pro pa. et ipsi
a multis pranis actibus et cogitationibus subtrahitur
per hoc. xxvij. q. i. quod verius. t. xij. d. oso
mala et per primum dictum possunt causari schola
res legentes diebus festis licet habent aliquale si
larii. quia lectura dat eis potius ut doceant quam do
ceant ut sic se assuefiant ut non. So. an. in regula cui
quid de reg. iur. li. vi. in mercato. Non tam et cetera face
re principaliter propter lucrum. sed in prioritatem non nocte
et. l. i. ff. de auct. tu. et i. l. rogasti. ff. si cert. pe. t. i. i. d.
quod proderit. dummodo legit illis horum quod necessa
rio non istas circa diuinam. Docet tamen legentes principali

Differentia et variaciones et reditum generum
neque per se sunt nisi peti. b.
An opus est etiam inveniuntur etiam ad distinctionem grecorum
habet deinceps

Dedila.

propter seculum nescio a peccato excusare. et id est i[n] scho
lari ut. s. et hoc non quia videtur vera. Tertio opp.
et videtur quod bis diebus mercari licet cu[m] nullu[m] subsit
peccatum et videtur sic seruari de c[on]suetudine. Gol.
leitit lib[er]tati. et bene quod talis c[on]suetudo non excusat cum
sit prava. nam licet in se non sit peccatum tam[en] de facili in
cum[er] peccatum. cum difficile sit inter clementis et vende-
tis commercium non iteru[n]ire peccatum. de pe. di. v. qua-
litas. unde propter propinquitate[m] ad peccatum prohibe-
tur saltu[m] his spibus. sunte in. c. t[em]p[or]i xpus. de interior.
It[em] abstrabunt hoies a contemplatione et veneracione
creatoris cui dicit insistere his dieb[us]. Ex cui non possit
mercatus bis diebus concedi. ar. in. c. licet i[n] eo. et. c. si.

Oppo. quarto in eo q̄ tex. phibet lingan vel ad mortē cōdēnari bio diebus. cū ista sint licita et ordinata ad finē iusticie. dicit enī in hoc index mister dei et bene merc̄ beate iudicādo et cōdēnādo. xxij. q. v. nō ē crudelis et. c. qui malos. et. c. miles. et. c. minister. vide in psalmo. Beatus qui facit iustitiam tū pte. So. ista nō phibent quia in se sunt mala. sed in cuiuslibas nō ē procedendū ne hoies abstrahant a cōtemplatione t nō possunt prop̄ hoc intēdere dīmīs. t se pe lingando incidūt in peccatū t desperationē. unde dīt et his dieb̄ quieti. vii. l. cūlīs dicit q̄ etiā horrida vox p̄conis debet bis diebus silere. ut. l. dies se fūs. L. de fer. sic etiā cōdēnare aliquē iuste ad mortē nō ē peccatū imo quedā sunt culpe in quibns culpa ē relaxare vindictā. xxvij. dī. quedā. t potius cōdēnans inerte ut. s. dīx. cū ad hoc a deo recepit potestatē ad vindictā malefactor. t ad laudē bonorum. de mā. t obe. solite. t. c. postulasti. de homicī. xxij. q. v. p̄ncipes. t. c. administratores. sed probibet bis temporibus q̄a horrendū ē t miserabile ī ob da reue rentū abstinendū fū Hof. nec ob. ille. v. psalmista. Beati qui omni pte tē. quia sub iudiciū ē cōpētentia. de pe. dī. v. nūq̄. de visu pal. c. pe. Excipit h̄ ostiaronē publici. t nocturnū depopulatorē agrop de imunitate et. c. inter. t an executio in cā criminali vel cūlī indistincte prohibeat bis diebus. vide qđ dīx. in. c. xl. de iudi. t aliquid nō. in. c. fil. ke. Ultimo opp. contra si. in eo q̄ probibet iurari nisi p pace vel alia necessitate. aut enī intelligit de iuramētis sine cā t illa omni pte sunt phibita ut in. c. t̄ si xps. de iure iurari. aut cū cā t nīc dīt ē pmissa cū nil illicitū exerceat ut. d. c. t̄ si xps. t dī eiec. significasti. imo p̄sumit heretic⁹ qui obstinacionē dānabili iure recusat. ut in. c. exp̄communicam⁹. an si. dī here. So. si vis intelligere de iuramentis sine cā p̄standis. simple tunc ad litterā maxime. quia i bis temp̄is p̄st̄im abstinentiū ē a peccatis nt. s. dī. sed sic itēligādo sup̄flua est exceptio q̄ sequit in līra q̄ cū debeat ē de regula. ut nō. s. nibūca de reg. iii. li. vi. 30 intellige de iuramēti iterponēdis ex cū. q̄ ppter p̄mitatē peccati. cū p̄ frequētē iu-

ratione de facili incuris peccati, ut d.c. si tps. et qa
cedunt ex malo non credenti, de ele. significasti. pro-
bibus his tibus nisi ex ea pietatis vel necessitatis
Itē nō psumū spōte p̄stata ut in. c. sup hoc de renū.
Et ex hoc dicit Ilo. an. q̄ testis nō debet diebus feri-
atis unrate licet tūc possit deponere, de quo in spe. e-
ti. s. iij. v. quid si tūc. ybi idē tenet spe. tū q̄a dies de-
positionis trahit ad dīc iuramēti cū habeat pro rece-
pto tpe iuramēti. ut. l. si q̄n. L. de testi. tū q̄a iste act²
ē extra iudicialis cū fiat in secreto exemplo danielis.
refert tū quosdā dicere q̄ nō licet hoc fieri nisi partib²
et testibus cōsentientib². ar. i. l. dies festus. L. de fer.
ybi dicit q̄ dieb² feriatis nō dīc quis vrgeat tē. et q̄d
tenet hic Ilo. an. firmat glo. in de. via de offi. deleg.
dicit etiā spe. in loco pall. q̄ ex ea necessitatibus idistin-
cte licitu ē tali tpe testes recipere ut si sunt validitaria-
ri vel periculi ē in mora diuturna. ut i. c. qm̄ frequē-
ter ut lit. nō cōrē. Ilo. an. tenet q̄ diebus feriatis ob-
reuerentia p̄ncipaliter dei nt ē dies dīcūs non licet
examinare testes nisi aliud suadeat necessitas. q̄a nul-
li dubiū talē actu abstrahere a cultu divino et saltē
ē actus executivus actus iudicialis. Ego reducē-
do opiniones ad cōcordiā concludo sic. q̄ aut querē-
nūqd tenet depositio tali die facta. et dic q̄ sic. q̄a
ē actus extra iudicialis ut nō. gl. pall. nā ipa receptio
ad iuramentū ē iudicialis q̄ nullo modo pot fieri va-
lide die feriata. nisi necessitas aliud suadeat. ut. ut. d. l. s.
quido. iuncto. ed. i. j. eo. simile q̄d nō. in. c. decet de i-
mu. eccl. li. vi. nā cōtractus nō debet fieri in cedes-
tū facti tenet ut ibi nō. Aut querē nūqd possit fieri
si sine peccato. et dico q̄ nō etiā pnt cōsentientibus
et testibus. intelligēdo de ferijs quib² nō pot renūcia-
ri p̄ ptes. tū quia notarius male facit scribēdo et ex-
cendo officiū sui propter lucrā. tū quia debet inter-
dare diuinū. et de facili potē incidere in pūriū in de-
ponendo falsum. vñ mercatū in se licitu ē et ē actus ex-
tra iudicialis et tamē nō licet ut hic. Aut querē nūqd
pnt p̄delli testes ad depositionē tali tpe. et dico q̄ nō
et hoc vez sine sint ferie introduce in honore dei ar.
in. l. dies festus. pall. ibi nulla q̄nēq̄ vrgeat admoni-
tio tē. sine sint ferie introduce i honorē hominū. ar.
in. l. i. ff. co. non enim debet quis abstrahī a contem-
platione dei. vel a suis negotiationibus maxime prop-
factum alterius. non enim sine magna captione a re-
bus nostris renocamur. l. sed si quis. ff. quemad. te-
sta. api. facit q̄d nō. in. c. fi. et hec nō. quia quotidiana.
Et optime facit glo. fi. in. l. omnes dies. L. eo.
q̄ dicit q̄ ptes renūciare pnt ferijs publicis. non ta-
men testes compelli ar. in. l. si viuis. L. de pacis.

q **Voniam.** Lasis. Fectorum pr
cipium et finis fieri debet
in ipsoz magnitudinem et constitudinem
regionum. et hoc primo. In precipuis fclis et

Ego p[re]dictus mo[der]nus p[ro]p[ter] amplius et m[er]itorius dom
H[ab]e[re]t quod p[ro]p[ter] p[re]dictum alio[rum] p[ro]p[ter] primis et ceteris f.

An welches Szenen kann S. nicht g.

intra pascha et paterostren non sit sollemnitas genitrixio si tamē tunc clericū vel episcopi ordinentur. Et in ordinationis modū genua flectuntur. et hoc scđo Romana ecclesia speciale festū de trinitate non facit. seruā tamē in hoc cuiuscumque ecclie pluētudo. et hoc tertio. et sic tria sunt dicta. scđo ibi diebus. tertii ibi p̄terea. Nota ex cōficiendine ius positionis posse ampliarū et interpretari ius diuinū cōcor. c. si. et quod ibi non. Inno. de cōfici. l. 13 enī de iure diuinō cuiuscumque festū mandat celebrari per diem tantum. et de vespa in vespam. Pluētudo tamē potest extēdere celebrationē ad plures dies. et aliter determinia re p̄incipiū et finē. quā de vespa in vespam. et per hoc quod dixi. s. c. p. x. satis valere cōficiendine bōdiennā et respectu opaz. festū non incipiat a vespere vigilia. sed a mane ipsius festivitatis. et dic ut ibi dixi. Nota scđo qđ etiā in festiuitatibus celebrandis non tenet oēs regiones cōuenire in viā consuetudinē. nec viā cōmunitas tenet sua obseruantia postposita obseruare cōsuetudinē alterius cōmunitatis. et id ē in alijs ritibus et solenitatibus. Ab illo enim officiat in via fide diversa cōsuetudo. ut dicit tex. in. c. de trina. de cōfice. di. iiiij. unde in aliquibus locis is qui baptizat ter imergit in aqua. In aliis vero tñ semel. In aliquibus non sit immersio sed satis ēnt balneatio ut le. et non. in. d. c. de trina. et per Inno. in. c. i. de bap. quinimo nec cōsuetudinē romane ecclesie tenetur obseruare ybi versus ex fidem sui eius articulos nisi mandat qđ debet obseruare ut hic in si. et vide bo. glo. i. c. i. de sum. tri. li. vi. et in. c. nolite. ip. di. Nota tertio qđ viñ festum maius ē altero. ad hoc vide. c. si. de sen. ex. li. vi. t. j. in. c. vltimo. Nota ex. v. in diebus. t. c. qđ dies dominicus ē festū p̄cipuum et solētie quod probat illa dictio talis e que sequit. facit enim positionē eiusdem qualitatē. de quo non. in. c. sedes de rēscip. Nota qđ in p̄cipiis festiuitatibus non debet fieri genitrixio. quod ita dīlige ex edicto fin. Inno. i. ex p̄cepto sacerdotis. quā do dicit flectamus genua Ita qđ p̄cipit et humilitate genui flectionē. Ex deuotione ḡ possimus facere Unde cū corpus domini clericū flectim⁹ genua de eccl. missa. sane. quare sacerdos istis festiuitatibus non potest dicere flectamus genua. colligitur ex. c. sōre. et quod ibi non. Ixxvi. di. fit enim ad dñam festoz. et sic stenus capite dicato et leti. et non mestri. Nota qđ ep̄pus dicit cōficiari et clericis inferioris ordinari. et sic est ar. qđ ep̄pat non ēordo ut dicant theologi. sed p̄pū dic mēdīns ut dicit glo. non. in. p̄bemio vi. Nota ex. v. p̄terea qđ ad venerationē dicitatis potest cōmītas vñ populus inducere aliquod p̄sonū festū sine antece sedis aplice. et intellige qđ interueniat p̄fensus ep̄pi. de quo dicitur ut le. et non. i. c. si vbi dicit. Nota qđ glā patri et filio. fuit iudicata et in statuta. ut dicat ad honorem trinitatis sancte. et fertur fin. Jo. an. qđ damasius papa ad p̄ces Jeronimī statuit hoc dicit in fine cuiuslibet psalmi. et per hoc dicebat

se quidā dicitur dicere horas trinitatis quā in mandicabat septicos in nomine patris et filii. t.c. dicit ad iutorium t.c. gloria patri. t.c. sed p hoc nō redicabantur unde contra eū facit. c. dolentes. de cele. mis. t de cōse. di. v.c. indec. Nota ultimo ar. q̄ ei qui honorat quotidie nō ē necesse q̄ solētū defera bono. sicut ei qui honorat raro. q̄ p bāc litterā arguit frat. q̄ q̄ singulis diebus p magnatē vel prīcipē honorat nō debet sibi iniuriōsum imputare si inter alios specialiter nō honorat certō die vel tpe qd nō. Oppo. et vide q̄ festū nō cōputet de vespa i rēspērā ut bic dicatur. nec debet attendi cōsuētudo. quia cōfissum est dieo incipiat a media nocte t in media ptenocis se quentis funis. ut. l. more romano. ff. de fer. vel salē incipit mane in ortu solis t funis defero in occasu ut in. c. cōsuluit. de offl. de le. t l. ant. de indi. s. sedebit So. dicit glo. q̄ diversis respectibus dies incipit t terminat diversis horis. t.c. Quātū ad officiū cōdebratiōē. incipit a rēspēris ut hic t. s. c. prop. sed ante mībi hoc nō placet quia idē dicēdū quo ad opa servilia. nā illa verba de vespa ad rēspēri. t.c. nō suūt dicta ad sacerdotes tñ sed ad omnē populi. vnde i hoc dic ut dīp. s. c. p. t. quo ad indicū dicit gl. q̄ incipit in mane t terminas in sero. ut. d. c. cōsuluit. sed an valeat sententia lata de nocte. dic ut nō. ut. c. p. s. l. it. Quo ad cōtractus babet locū ut incipiat a media nocte. ut. d. l. more romano. t hoc intellige ut cōtractus initī valēt. sed nō pōt altera para cōpelli ad faciendū aliquid de nocte vel ad recipiendū solutionē. sc̄it in die potest. quia tacite videt prius actū ut hat cōgno tpe. ut nō. glo. t Bar. in. d. l. more romano. Itē iquātū gl. dicit de cōtractu. Idē dicit de vniuersitatis voluntatib. ut. l. ad testū. s. posse. ff. de testū. t idē in transactionib. ut. l. nō minore. L. de transact. q̄ ad eūm carniū incipit dies post cenā sūm glo. all. de conse. di. iiii. de eū. Sed adnerte quia glo. loquitur in hoc multiū generaliter. quid enī si quis vellet differre cenam post medianam noctē t sequenti die ē ieūnum vel abstinentia carnium. certe nō videtur hoc fieri posse. quia sic esset in optione cenantia in hoc re diem quo ad eūm carnium. vnde text. in. d. c. de eū loquitur magis stricte dicens q̄ quo ad hoc incepit dies a cena terminio. que sit in principio nocti. q̄ si velit pīcere. et sentit ibi Hugo. q̄ per totam noctem quinte serie t sexte serie t per ipsam diem septē serie abstineat ab eū carnium. t sic dicendum in similiū ut quādo ē ieūnum seu abstinentia a carnibus. abstineatur p totū illū diem t per noctem precedenter t sequētē. t sic duabus noctibus in uno die. t sic in il lum intellectum quē i veritate videtur sonare ille ter. dicit ibi laurentius. q̄ peccat scolares cōmedentes i hyēne de sero quasi velit dicere q̄ cum deberet abstinerē per totam noctem non abstinent. sed cenant

*Dominus quod ad te venit fit
meritorum tuorum.*

Quod ad omnia dies unigenita et modis
modi perditur et operari non alio modo
naturae reguntur.

Defe.

In tercia vel quarta hora noctis. Et ipse video intelligere illius tempore quod dies incipiat quo ad diuinum carnium a media nocte. ut probat in dicitur in moysi romano. et iste intellectus est magia probabilis et rationabilis in se. et puenit coherenantie. nam dux esset quod in hyeme propter ieiunium sequens teneretur quis cenare sati in principio noctis. vnde sequendo hunc intellectum produdo quod quod ad diuinum carnium dies incipit a termino cena diei procedentem ita quod habet cena ante mediâ nocte et terminetur in media nocte sequenti. et ad tempore. c. de aliis. dum dicit a termino cena que fit in principio noctis. dico quod id quod sit ante mediâ nocte referit leui deputat in principio noctis. quod vero sit post mediâ nocte deputat alteri extremo. scilicet dilucido. ideo de dilucido tempore facit ibi mentionem. ar. iiiij. q. iij. hermosrodita. et in. l. queritur. ff. de statu. ho. et quod non. o. in regula qui faciet. de reg. in. li. vi. et quod non. in. l. iij. ff. de v. ob. et sic non est necesse quod abstineat pro duas noctes integras ne haberet aliuns intellectus. et ad predictam est bonus tempore. in. l. nemo arbitretur. L. de tempore. pp. quod tempore. dicit non. Bar. quod si statuto cauerit ut perditas teneat aliquid facere in principio. sui officij intelligit in principio facere si actu agit ante mediâ in officij et totum illud tempus dicas principium facit quod non. glo. in. l. iij. si quis induit. et vide ad predictam actionem bonam glo. de pse. di. iij. c. i. quia apte tenet quod ad aliis carnium dies incipit a media nocte terminatur ad aliam mediâ. et hec non. quia non sunt discussane tacta hic pro aliis quo ad treugaz dicit hic glo. dicitur ab ortu solis. de quo in. c. i. detrahit. et pa-

Op. et videt quod indistincte non dicit fieri genuflexio pp. di. c. vlti. et c. sacre. lxxvi. di. v. dicit glo. in. v. secreto. hec omnia intelligenda sunt hoc. c. scilicet ut in secreto pro donatice possit fieri. Dopo. et videt quod pentecostes careat octauis. ut in. c. capellianus. j. c. glo. non soluit. sed dicit simon. jo. an. quod illud procedit quo ad officij celebrationem. illud quo ad numerum dierum.

Dopo. et videt quod debeantur seq. plenitudinem romane ecclesie. p. di. non. et c. non. debet. v. dicit s. dixi. quod ad articulos fidei debentur tenere et sequi quod tenet et sequitur romana ecclesia. sed quod ad alia non nisi sequitur et mandet quod debeantur seq. ut non. glo. in. c. i. de s. tri. li. vi. et in. c. nolite. xi. di. Extra glo. q. ro de exemplo in eo quod dicit attendenda consuetudinem in principio et finiendo festum. v. dicit anno. in festo resurrectionis alicubi tribus diebus. alicubi octo ferias. hic dicit hosti. quod planum est istos octo dies ferias esse. i. c. i. j. co. sed dicit anno. forte intellectus de solenni celebratione pontificali que fieri consuevit die lunae et die martis. sed certe si anno. bni ponderet non videt intellectus de solenni hac celebratione pontificali. sed indistincte. put loquuntur iste tempore. vnde satis posset dicit quod licet dictum hosti. procedat de iure constitutio de plenitudine aliud est. nam constat fieri tres

dies resurrectionis et non plures. et huic consuetudini puto standum ar. huius. c. Ultimo hosti. dicit hic super verbo dominis diebus. quod omnes dies denominantur a septem planetis per diem solis qui appellatur dominus. nam ad veneracionem domini festivam illius dicitur. Ideo appellatur dominus propter excellentiam. potest etiam appellari dies dominus dies solis. quia sicut sol alijs planetarum dominans ita et iste dies dominus seu ipse dominus nostra sabbati etiam non nominatur a planetaria. scilicet a saturno. sed a sabba. quod id est quod requies quia eadem die incedunt confessantur ab oī ope. quare christiani ne indecent ea die festa debent operari. d. pse. di. iij. puenit. et d. b. vide bo. glo. in. l. oēs indices. L. e. ubi de istis planetis.

3. et tam. Latus. Propter necessitate in diebus festiuis

piscari licet seu licet intendere rei tempore parviture. ita constat summum. vel summa sic. Propter necessitatibus alimentorum licet diebus feriatis in honore dei operi scribili intendere maxime circa reuertitur pannitum et primo ponit diuinum preceptum. secundo. pp. necessitatibus dat indulgentiam contra illud cum determinatione ibi indulgimus. Hoc primo ibi diem dominum feriatus. l. diuinum. Item. l. canonica. et l. canili. ut. L. co. l. oēs indices. Et non. duas causas huius precepti. prima ad humana quietem. sicut enim die septimo deus requiescit ab oī ope. ut Hen. iij. ita et huius debet illo tempore. id est dominico acquiescere. Secunda causa fuit ad honorem et reverentiam altissimum ut sic homines liberius possent intendere circa diuinum. Hoc secundo quod natalitia sanctorum martyrum sunt sub precepto. ut huius quiescat huius ab oī ope. non tam intelligas quod de natalic. oī. mar. tyn. sed de illis qui sunt specifici sub precepto. de quod in. c. i. j. co. et in. c. i. de pse. di. iij. nec etiam intelligas de natalicis. pp. iij. s. l. die natalitatis eoz. quia non servamus diez natalitatis si mortis. Intelligit ergo de morte. et tunc dicit eoz natale. quia tunc renascuntur in sanguine suo sim bona opera. v. dic quod tunc renascuntur sicut natu respectu vite eternae. sunt enim tunc extra omnem piculum temporis humanae. et vide glo. in. c. non. luter in quadraginta. xxij. q. iij. et b. vero regulariter. nam genitrix dei marie dñe nra. et sancti iohannis baptiste colimur etiam humanitatem. ut. j. c. i. Item non ibi ab oī ope fulli tunc quod his diebus feriatis non est inhibitus studere cum non est opus feriale nec horrendum seu miserabile alicui sicut exercere iustitiam. tendit enim ad illuminationem ingenii sed quod dicit dixi i. c. i. s. co. Hoc papas posse dispenses ex certa causa circa precepta moralia affirmativa ut est huius preceptum sabbata sacrificia et veritate inspecta papa post interpretationem quod relaper quod ex causa p. Iux non. p. anno. i. c. i. i. eccliaz. de pse. et. i. c. i. de glorie. et p. Bar. in. l. fi. L. si p. tra ius vel vti. pub. facit quod non. in. c. cum ad monasterium. de sta. regu. et. c.

Supradictum dicitur in die festi
causa formae laborari
ad indicare

Dicitur ergo reformata

Natalia Octavij mandat
cum p. p. pro proprio

No. Dom. Martinus. O.
miser. festinas. missa. b.
Excepto Maria. Et. dicit
rap

Adustra p. s. m. d. l. n. o.

Ex. s. en. p. p. pro. d. p. s. p.
ex. p. p. p. p. m. o. l. l. n. r. f. f.

parte. p. s. t. d. o. m. p. r. n. o. p.
f. u. r. n. o. p. p. p. q. l.

Dicitur de decimis et de psonis ob
veneracione sacerdotum. Dicte psonas laboribus
insperatis. Dicere est illatenus dicitur
veneracione psonarum ab officiis.

quod super his de voto. p. Iun. Nota ibi probi
amus. tunc uncta superscriptione quilibet de dioc.
potest dici parochianus episcopus. cor. ad apostolice. de
decimis. c. i. d. rap. quilibet enim de dioc. potest reca
rere ad episcopum sicut ad parochianum. ut non. i. c. h. de pe
ni. et remi. li. vi. et i. c. ii. d. offi. archipresby. 123
ultimo quod quoniam ex necessitate quis intendit circa opus
seruile. dicitur in compensatione facere aliquam elemosynam
et facit ut ista cum quo ex aliqua causa dispicias circa ianu
num faciat aliquam elemosynam. vide bo. gl. in. c. psby. lxxij. d. in. v. denarii. et facit quod licet non. in. c. medi
camentum. de pe. di. Opus. cui gl. i. videtur enim quod
non dies septima. sed prima sit in observacione. cum dies
septima sit sabbatum et prima sit dominica. Hoc dicit gl. i.
quod vetus testamentum ad litam propriebat seruari die se
ptimum sed nos non seruamus illud preceptum ad litas sed
spiritualiter et mentaliter sicut seruamus in alijs cam
libus sacramentis. Et dic extra gl. quod die dominicae pre
alijs diebus deputamus ad venerationem altissimi qua
omne sacerdos in signe institutum a deo in hac die nos facit
stimum. Nam in hoc die muddus sumplitur exordium. Et in
hoc die resurrexit a mortuis ut dicitur tex. in. c. quod die
dominica. lxxv. d. Quero quia tempore excepit hic ma
iores solennitates que sunt iste. gl. in. v. maiorum res
pondeat quod nativitas domini oecum dies epiphaniaz. tunc et
adde in. Jo. an. assumptionem beate marie virginis
gloriosae. ar. de sen. ex. c. si. li. vi. Et non. hanc glo. iun
to tempore. quod dicitur maiores solennitates anni facit ad sta
tuta et alias dispositiones. Quero quia ita dicit ec
clesias circuositatis facienda aliquam rogationem. an
debet intelligi indistincte. glo. videtur hic obscure lo
qui. dicit enim quod ecclias circuositatis et maxime in illis
in quibus territorio captura facta est. quia quasi padiates
decimam censes. Unde saltus. p. decimam pte eis solvant
fili gl. sed ut dixi gl. loquitur hic obscure si enim iste de
cime censes padiates. quod illi ecclie tunc in cuius territorio
facta est captura dicitur fieri solutione et non in alia. ut i. c. si.
de proch. Ita non dicitur dicere quasi. quia ista dictio re
gulariter minuit. quid quod dicitur? Lan. et Celin. p. illa
decreta. significavit. dixerunt eccliam in cuius prochiae est
piscator debere habere decimam nisi fluctuando habe
at quod soluat prochias psonas. Hoc dicit quod dabunt
dilecti decime padiates et psonas. vel fili eni loquitur
de elemosynar. hoc ultimum mihi plus placet. nam hic
punitur ecclias vicinas cum paupibus. et sic non largit
ratione decimam. sed intimitate elemosyne. Ita iste de
cime proprias debent ecclie prochiali et non ecclias
circuositatis cum capiatis in mari et sic non inducant cer
to loco. sicut dicitur de veneratione. secundum si caperent
in stagno. de quo dicitur ut non. in. c. non est. de decimis. sit quod
ista largitas ultra decimam ecclie debita prochiali
et sit intimitate elemosyne in recompensatione buius in
dulgentie. nam et si sit captura non in diebus feriatis.

nobilioribus debet decima psonas sicut de ven
tione; et tamen nobilis tunc dicit de ecclias circuositatis.
ergo non loquitur de decimis cum ille omni tempore fac
soluendo ecclie. j. de decimis. c. et transmissa. Extra
glo. op. ptra tex. et videtur quod oia festa sunt deputata et
infinita ob reverentiam dei. cuius contrairem invenit be
littera. Ho. Hosti. fatig. ptra et dicit quod quod soli
festas sunt specialiter deputatae ad honorem dei sunt
nativitas. circuositas. epiphanie. resurrectione. ascensione.
pentecostes. Londinio ergo generaliter quod oia festa
sunt et deputatae. ut in ptra. sed ista specialiter. hoc
in simili quidem civitas potest apudiam urbem. si sun
pliatur dicas intelligi roma et excedentia. Iusti. de
iure natu. gen. et ciui. s. sed quot. Opus. secundo
in eo quod papa loquitur vnu in plurali ptra. c. q. gratia. d
cri. sal. Ho. dicit Eg. quod in antiqua scribentur ptra et
capitulo. Et quod hoc non quod quilibet de diocesis pte ap
pari parochianus episcopus et capituli. facit enim vnu capitulo
obedientia episcopi et capitulo. ut in. c. c. derida. s. y. h.
Ultio quero de qua necessitate intelligi. Et tempore
partibus. panis deest. ut in. c. licet. j. de. pe. et rem
quod est pars isti. dicit tamen quod et eadem causa occidit
quoniam opus agriculturae ne pereat modico momento
commoditas occidit. p. s. c. et c. et p. hoc vnu. dico quod prima
expositio ad isti tempore. est nimis stricta. unde intellige
in presenti si etiam in futurum pertinet. ut quod allecula appre
pinquatur certo tempore anni. et nisi tunc capiatur; inde
recedit. et sic in futurum forte tempore quadraginta non
babent. sicut dicit de collectione messiu. ut p. necessi
tate que potest contingere in futurum licet sit iniuste
dictum. Nam necessitas excepit ab obseruantia. j.
c. habebat dominus. p. q. i. Et nota etiam ex dictis doc
ente approbatam iure nostro. hoc est iure canonico.

Appellanus. Latus. Tres sept
mane quibus anno
probabet fieri nuptias ante festum sancti Joh
anninis baptiste. non continentes festo. s. intelligit de
septimanis alesciois cum duabus sequentibus. b. d. Latis
diciatis. secunda ibi quia igitur. Hoc quod etiam in statu
principis uba ponitur quoniam ipso proprio scilicet quod vulgare
vitum. sicut in. c. i. de tome. canon enim de quo hic fit
mentio quod habet. xxxiiij. q. iiiij. non oportet. fecit nichil
de festo sancti Johannis baptiste. et ex quadam co
muni locatione vulgarium dicentium circa festum fundi
Johannis sunt tres septimanæ temporis feriati. non quod
in veritate habentur aliqua contemplatio ad festum beati

De fei

ea legi dicitur intelligi p. gressus res p. confitentia
Markus hunc p. ut ipso est quod dicitur p. p. p.
et p. p. et p. p. et p. p. et p. p. et p. p.
Iustus p. apparet illa sequenda est q. n. i. n.
m. n. i. n. i. n. i. n. i. n.

Iohannis. s. q. illo tpe ut plurimū solent ille tres ser-
ptumane accidere sicut vulgarē hodie dicit de qdram
gina beatī martini. in qua nō habet respectus ad
martini. s. ad adventū chris̄tū qui venit illo tempore
Et eccl̄. hoc ar. q. enī verba legis debet intelligi sc̄m
con vium vulgarium. ad hoc qd nō. Bar. in. l. oēs
populi. s. de isti. et iure. et s. in p̄shemio huius cōpli-
tatiois. Nō q. dicit fieri ante aliquē terminū nō
solus qd sit immediate s. etiam mediate. vñ iste tres
septimane prohibite sunt ante festū sancti Iohannis
baptiste. nō tamē sequiū immediate s. aliquī mediate.
sunt p̄ p̄as cadit festū ascensionis. Nō q. matri-
moniū p̄trabi potest licite oī tpe etiā qd r̄agēsumal.
non p̄hibet qd hoc tēpore ipse p̄trace qui sit interne-
mente legitimū p̄fensiū de p̄fenti. s. quedā alia. vt. j.
tiam cū glo. Nō q. inter plures opiniones illa
sequenda est quenāt̄ meliori et subtiliori ratōe. qd
nō. b. nō q. debet haberi respectus ad qualitatem
p̄one illam op̄. fōrcis. s. ad ipsaz rationē. qd facit
p̄r̄illos qui dicunt in disceptatiōe op̄. sequendā sp̄
dilecti op̄. glo. qd mibinō placet. et p̄ hoc eī tex. nō.
valde in. l. L. d. vete. iure enī. dū dicit q. sepe vñ?
fōsan. et deterioris sententia p̄fet miltos et maiores
in aliqua parte supare. sic etiā dico non p̄fiderandā
malitudinē sequētiū vnam op̄. vt dicit ibi tex. nō.
et sans innis hic. et pro hoc vide nō. dicit Jō. an. in
c. de cōstī. vbi dicit cōmūne op̄. sequendā. nisi no-
toie dicat male. vñ r̄onabilē p̄uinc̄ possit q. bon.
indeq. acutissimi in genī esumabit. et ad hoc allegat
hoc. c. qd bū facit. sed meāns facit d. l. i. quā ego s.
indupi. vbi vide hoc. p̄bari. et hoc semp̄ tenendū
menti. nam indeq. p̄fet itēptari legē seu canonē q.
ad cōfam̄ coā eo vertente. ut nō. dicit Jō. in. c.
cū speciali. de ap̄el. facit. l. vna. L. de. p̄fci. q. in vrbē
constant. l. xij. Ultimo nō q. festū pentecostes
caro octā. et intellige quo ad officiū celebrationē
quia eccl̄ia nō celebrat festū d. ei⁹ octā. s. alicubi
celebrat tunc festū sancte trinitatis. ut in. c. ij. s. eo.
s. quo ad numerū diez dicit habere octā. et sic itē
lige d. c. ij. qd vide in uere opositū. Cenio p̄mo
ad glo. iuxta ordinē. et opp. cōtra tex. de p̄traciātate.
nam p̄mo vide innumere q. matrimonii oī tpe p̄tra-
bāt interne p̄fensiū. et postea dicit q. certis dieb⁹
non summē nuptie p̄trabi. Vñ. glo. in v. quocāq. q.
ipsum matrimonii p̄ legitimū p̄fensem non p̄hibet
aliquo tpe p̄trabi. s. ipse solēnitates traductiōis ad
domū. p̄hibet ne carnalis p̄iugans. et sic sentit glo.
q. bis dieb⁹ seriatis nec solēnitates nuptiaz debent
fieri nec matrimonii p̄fumari. vide tñ p̄fentire q. p̄n-
cipali. p̄hibet cōsummatiōnē matrimonii. s. solēnitates
p̄hibet ne p̄uenias ad actū p̄fumatiōis. Alij vario
mō itēlligūt ut b̄ refert Jō. an. sup̄ tex. nā qdā dicit
q. etiā ipsuz matrimonii nō debet cōtrabi. et itēlligūt

litterā q. interne p̄fensiū p̄trabitur s. p̄trabi nō
debet ut sētur. et sic peccat p̄trabētes. ut. j. de mī.
p̄trac. p̄trā interdic. ecc. p̄ tonū. Elij ut Tān. intelligit
q. cū solēnitate et celebitate p̄trabi nō dī. vel q.
nō dī fieri celebrie traductio ad domū vñ p̄fumatio
et b̄ etiā videt placere p̄de. et Abb. q. dicunt q. alteri
p̄iugū volētiū p̄fumare mīmoniū obstat exceptō
Roffre. beneventan⁹ in libello suo de spon. dicit hic
p̄hibere solēnitatē nuptiarū q. in plurib⁹ p̄tib⁹ fit cū
maiori sumptu q. sit dos. tūc enī p̄replatiō et oīoni
est insistendū. et sic trālit b̄ oī doc. l. ex hoc p̄ltimo
dictio inferret q. cōsummatiō mīmoniū sine solēnitate
nō sit p̄hibita. rō tamē sua parē p̄cludit in vitroq. ut
vaccē bis p̄tib⁹ oīoniib⁹ et p̄templatiō. Ego puto q.
mīmoniū līne celebri solēnitate līcere possit oī tpe
cōtrabi. q. in p̄trabēdo nulla rep̄si cū p̄hibitiōis cū
nō fiant p̄uinc̄. nec exercet cōmerciū carnale. s. tñ
venit p̄fensiū de p̄fenti in quo nullū rep̄si peccatum
imo est sac̄m. ut in. c. debitu. de biga. sic videm⁹ in
fili. q. l̄ s. fīm lege nō liceat infra tpe lucus mulcri
mibere. potest tñ sine aliq. pena inīra b̄ tpus sponsa
effici. q. cessat ratio. p̄hibitiōis cū p̄ hoc nō fiat san-
guinis p̄turbatio seu cōmixtio. ut. l. solet. s. de his
q. nō. iñfa. et ita loq̄s hic dū dicit mīmoniū quoq. q.
tpe p̄trabi. s. ip̄a nuptialia p̄uinc̄ seu nuptiales so-
lēnitates et solēnies traductioes et carnis cōmixtio
p̄hibetis his dieb⁹ seriatis. p̄mo ad b̄ adduco glo.
nō. q. hoc voluit. xxij. q. iiiij. s. hic etiā in dieb⁹ vñ.
et est sup̄ v. in dieb⁹. Itē. p̄ba. iure et p̄mo adduco c.
nec vxorē. e. cā et qđe. vbi simplici dicit nec uxorem
ducere licet t̄c. et sic simplici nō. p̄hibet solēnitatē s.
ducere sc̄ ad domū. De cōudo facit tex. c. p̄cedētis q.
incipit nō oportet. vbi in si. dicit q. si his dieb⁹ aliq.
nuptias celebriātē debet separā. qd̄ intellige ad
tempus. et sic dare pater q. illa p̄mixtio carnalis est
prohibita. si enī solēnitas prohibet tñ non fieret
ibi separatio p̄sonaz. sed si fuissent transgressio cele-
brando p̄uinc̄ fuisset eos imposita penitētia de trā-
gressio q. pena nō debet excedere delictu. de his
q. si. a. ma. p. ca. q. sunt. et in. l. sanxim⁹. L. de penis.
Itē videm⁹ q. etiā in mīmoniū p̄fumato nō debet
carnalis cōmixtio nitendi hoc tpe oīoniis et iēunij.
ut. xxij. q. iiiij. in summa. et in plurib⁹ capitulis illi⁹
q. st̄dōis forū nō debet tūc cōsummati. nam turpis
eijs t̄c. de iure. quēadmodū. q. nuptialia p̄uinc̄
et solēnies traductioes etiā prohibet satis inītū in
dictis. c. nō oportet. et. c. nec uxorē. vbi. p̄hibet etiā
alia p̄uinc̄ b̄ tpe. Et p̄ hoc in fero q. nō solū hec. p̄hi-
bitio p̄cedit i. vñib⁹ s. etiā i. vñis q. etiā sine solē-
nitate nō debet viris p̄iugil b̄ tpe. nec duci ad domū
Et nō q. si d. sc̄ ducūt dñt separā. ut d. c. nō oportet
et intellige donec durauerit serie. ut ibi nō. i. glo. Et
vñi. glo. iuxto tex. nō q. etiā d. iure canōico p̄medat

Celebriātē et solēnitates
mīmoniū q. ip̄o p̄fumato
no. Dū ob magis concer-
to. et geplanam

*S. alio his dicitur mīmonas et
mīmoniū p̄fumato*

*S. alio his dicitur mīmonas et
mīmoniū p̄fumato*

hōr ip̄o p̄fumato et alia gmina

Order p̄ mīmoniū p̄fumato et alia gmina

Contra opus fonsianum quod dicitur.
Sed dico de festis post pentecostes.

subtilitas in doctore, et intellige de veritatis subtilitate in intelligibili, non aut de illa quod inducit ad punitum, iuxta illud Terentij, sumum in summa malitia tamen, et dicitur dixi in c. dilecti, de indi. Hoc in v. alijs, que tacite querit, numquid tenetes alia opinione hic reprobatam peccant et vide tenere quod non, quia in his que spectant ad solennitatem non est peccatum tenere diversa hostia, reprehendit hanc glo. dicens quod hodie debet servari opus, pape quam hic approbat. Jo. an. dicit se non credere quod patrarius senserit glo. nec. La. nec Hosti, qui sequitur glo, quasi velut dicere glo. sensisse de tenentibus hinc opus, antequam emanaret hoc. c. Et non, ex hac glo, sic intellecta quod non peccat non semans inceptum ubi sunt vario opus, licet postea apparuit contraria opinio, sensisse veram et aliam que tenebat non subtiliter investigata. et per hunc bonam glo. iiii. t. t. c., uno. de post. pl. li. vi. et in. c. si. i. de spon. duorum, et in. c. cui venerabilis. de puer. facit. l. regula. et quod ibi non. si. o. iuris et fact. igno. et quod non. In uno. in. c. p. duas. iij. de simon. t. aliud non dicit glo. et pfecto minus hinc declaravit hanc litteram que latius dubia est. Unde pro dedicatione opus, contra glo. et primo videt quod littera sit sibi patraria in eo quod dicit quod a septuaginta usque post septem dies pentecostes nuptie celebrari non debent, et in s. in alia parte textus dicit quod a septuaginta usque ad octauam pasce et a tribus diebus rogationum usque ad octauam diem pentecostes, et sic ab octaua pasce usque ad rogationes, licet celebrari possunt nuptie. dicitur in hoc satendum patrarium, et ad litteram dum dicit post septem dies tamen, supple detracto illo tamen, scilicet a dominica in albis que est in octaua pasce usque ad primum die rogationum. Ad intellige primum dictum finis studinum quoniam locorum ut apte innuit tex. ibi iuxta consuetudinem ppter, alius dicitur intelligi finis dispositionem canonis, quia canon sic loquitur. xxvij. q. iij. c. non oportet. Quero quo modo sunt tres septimanae a prima die rogationum usque ad septem dies post pentecostes. Hoc finis Jo. an. ppterato die virtus usque festi. scilicet ascensionis et pentecostes procedit festum ascensionis festum pentecostes per xij. dies et sic prologando tres dies rogationum procedentes habemus quatuordecim, postmodum sunt septem dies post pentecostes, et sic habemus xxxij. et sic habemus tres septimanas de quibus canon fecit mentionem, et sic non continuante festo sancti Iohannis immediate secundum modum predictum, xvij posset pertingere quod per plures dies ante festum sancti Iohannis possent licet nuptie celebrari. Exemplum pone quod festum pentecostes occurret in xl. iunij. septem diebus sequentibus non possent celebrari nuptie ut hic sed abinde sic, vñ cu festum sancti Iohannis occurrit xxvij. die iunij. pnt illis diebus licet nuptie patribus, et sic alia opinio erat erronea finis quia non potuerint patribus si ille tres septimanae continuarent festo. Vñ quero, hic dicit quod usque ad octauam pasce et usque post

septem dies post pentecostes tamen, numquid in ipsa die octaua pasce et pentecostes, scilicet a prima dominica post illa festa possunt nuptie patribus, hosti, hic quod non est pro hac opinione facit littera dum dicit post octauam pasce, quod non in octaua facit, c. cui in dictis, et quod ibi non, de dicto, et in. l. non putabam, si. de p. et demon, et in. l. eum qui xl. ff. de v. ob. Idem dicit de octaua pentecostes, quia tecum dicit quod post septem dies post festum, non enim dicit septem post festum si in dominica sequenti celebrarentur nuptie. Ita non essent ille tres septimane integre de quibus dixi finis illam proportionem, si coram hinc opus facit hec littera, ppter hoc quod est dicit quod nuptie suspenduntur post septem dies post festum pentecostes, sed in dominica que sequitur festus, scilicet tamen hosti, expoit istud verbum in dominica tamen, post dominicam vel in crucifixum dominica, ista tamen vide epistolio. Et hoc sit ppter hoc quod est dicit aliter possit expōni ut intelligatur de dominica que sequitur festum post illos septem dies pfectos, in dominica prima post octauam pentecostes, et si diceres ad quid oportet expectari diem dominicam sequentem cum festo secunda et deinceps post octauam possint celebrari nuptie ut in littera Rudeo quod ideo facit mentionem dominica quia coetera nuptie sunt in diebus dominicis et sacerdotalibus, et sic intelligendo renunciat prima opus, sicut non fit epistolio ad litteram. Ultimum nunc quero que tempora sunt generaliter festata quo ad nuptias, hostib; psequeuntur et dicit quod in iure habemus tamen tria tempora primum ab adventu domini usque ad epiphaniam dominica a septuaginta usque ad octauam pasce ut i. c. non oportet. xxvij. q. iij. tertium a prima die rogationum usque ad octauam pentecostes ut hic. Sed circa ista tria tempora cadunt aliquae dubitationes, primo illa de quibus statim dixi et primi, an prohibito extendat usque ad octauam pasce et pentecosten inclusum an epiphanie, et secundum quod includit, ut sic etiam in octauis seu dominicis octauam ducit prohibito. Aliia dubitatio est circa primum tempus an tamen durat usque ad epiphaniam, an etiam in indicat octauam epiphanie, hosti, tenet quod durat usque ad octauam epiphanie inclusum et mouet quia tamen durat illud festum epiphanie, et pro tanto forte, i. c. proposito dicit in plurali epiphanias, et ad hunc de tre, i. pa. c. i. t. xxvij. q. v. decrevit. Jo. an. dicit quod istud multorum locorum approbet consuetudo, non tam vide iure probatur, sed dicit dicendum ut s. de tempore, or. c. i. ibi tamen nihil dicimus ad ppterum, unde satis ego puto quod post primum diem epiphanie licet patribus nuptie cui in d. c. non oportet ubi ponit prohibito, huius temporis nihil dicatur, d' octauam finis dicit de epiphanie, nam si voluisse intelligere de octaua expressisset sicut expressit in. c. i. de tre, et pa. vel dixisset in plurimi sicut. i. c. p. non quod recedant a littera maxime cui sit ppterum, ar. l. non alit, si. o. le. iij. i. c. de v. sig. et maxime post factum debet patribus indicari inculpabiles sed ante factum tutius est abstiner.

Quo dico quod post pentecosten

Ego fessus sum deo marie

quia nullū pīculū ar. in. c. significasti t. c. ad audiētiā
de homī. t satis stādī ē pīctudī q̄ ē optimā legūz
int̄q̄. ut in. c. cu dīlēt̄ de consue. t in. l. si de inter-
pretatione. n̄. de legl.

Onquestus Lasius. In serīs in- troductis in honorez

dī t sanctoz. nisi ob necessitatē vel pīcātē
indīū exerceatō pōt. cu de pīcīsu pītū. serīs tī ē
troducīs fauore hoīm pīes renūciāre pīt. scōa pars
ibi licet. 125 scōo q̄ serīe sanctoz. introducte sunt
pīcipaliter ob rērēnā dei. nā vēneramur dīm i san-
ctis suis ut i dī. si dīm de reli. t ve. san. 125 scōo
q̄ regulariē festū cuīslibet scī nō ē i pīcepto sī mī illī
ua de q̄ spēaliter canet cu ḡ cuīnērēt̄ h̄ aliquā festa
et necōtātē fūāda. regla vīde in pītrānū. nā exceptō
sumat regulā i opositū. xxv. q. vii. dīs. ne ob. tex.
bie dū dīcī. solēnitātē oīm sanctoz. tē. q̄ nō loqtur
spēalitē de festo cuīslibet scī. sed illa festītātē oīm
scōp̄ q̄ fit in Kl. nouēbris. ut pīz fm. Jo. an. ex eo q̄ i
singulārī dīcī festītātē. nō aut festītātē. Itē dīcī
patēt dī. q̄ alio. nā si festū cuīslibet scī et in pī-
cepto. ad qd̄ cuīnērēt̄ hīc ista festa cu sufficīs dī
cere abstīnēdū i festo oīm scōp̄. sicut in sīlī arguit tex.
in de. epī. de v. sig. vītra tī hic expīssā sunt t qdām
alia ut q̄ dīcī p̄ glo. 125 tertio q̄ in his serīs in-
troducti i honorē dei indīū exercei nō pōt. n̄ sīlī dī
cītān sit abstīnēdū ab alijs opib̄. sed dīcī abstīnēdū
ab ope senūlī alijs de quibus in. c. i. t. c. l. s. e. nec
tex. iste simpli dīcī diebus bis iudīcīum non esse ex-
cēdū. sed dīcī q̄ bis dieb̄ serīt̄ tē. sicut enī dies.
serīt̄ p̄ pī. sed nūc dī q̄ enī indīū dīcī bis die
bus exercei nō dī. 126 nota q̄ oīs festītātē virgī
nō gloriose sunt in pīcepto t pīcipaliter sunt q̄tuor si
ut quatuor sunt tpa anni. scz. anūciātō i vere. assūm-
ptō i estate. n. tūtātē i antīno. purificātō i byene
sed de pīceptione ipī. Vgīnis passīn. i. qñ ipa fūit cō-
cepta dubitā. S. pe. e. ti. in pī. dīcī q̄ hoc festū nō ē
in pīcepto. q̄a fūit pīcepta in pīcō originali. dīcī tī q̄
in multī locis celebrat̄ ex deuotō nō iprobāda. Jo.
an. in b vītō pītrādīcō pīceptionē illā q̄ fūit ex huma-
no semie nō vēnerāda. t dīcī tunēdū q̄ fūit in origi-
nali pīcō cōcepta. ut nō. de pī. dī. iij. c. l. sī post pī-
ceptionē imēdiate scīfīcata. t ob hoc colit ecclia festūm
nātātē ipī. fm. enī. Edīnēt̄ q̄a de hoc fūit lō-
ga alteratio inter frēs mīnores et vīa pīcō. afferētēt̄
pīceptōz fūisse sine peccato. t frēs pīdīcato:es ex alia
parte afferētēt̄ pītrām. vī. Jo. an. vīde hic sequī
opī. pīdīcato:z. sed ego audiū solēnē mḡm in amīb̄.
t theologia pīdīcēt̄ de ordīne herāntāz. scī angūstī-
ni tērēt̄ pīceptionē fūisse ex peccātū originalē. mōne-
bas pīcipaliter. quīa peccātū originalē nō ē nīlī qd̄
reat̄. scī obligātō ad penā eternā q̄ pronēnīt̄ et pec-
cato pīmōz pentū. pro b allegō bo. tex. t nō. in. c. fur-

missime. Scī cōse. dī. iij. sed credēdū ē deū ab hac ob-
ligatione absoluissē a pīncipio beatā Vgīnē. ex qua de
bebat carnē humanā sumere. t hec opī. mībi placet
tanq̄ pīa t rōnabilis. cu enī in ea non solū peccātū
originalē delētēt̄ sed etiā oīm pīnātēt̄ concipi-
scēt̄. adeo q̄ peccare nō poterat. ut nō. i. c. iij. de cō-
se. dī. iij. t ibi vide p̄ glo. qd̄ opāt̄ peccātū originalē.
t q̄ tollat baptismū. for̄ti credēdū q̄ a pīncipio eāz
exemēt̄ ab illa obligatiōe originalē peccātū. t audio
q̄ hāc opī. ecclia approbāt̄. vī. hodie fit festū cele-
bre de pīceptione in qualibet ecclia. Et vide hic Jo.
cal. qñ refert q̄ beat̄ bernard̄ plēne hoc tractat in
epīla ad canonicos lugdeñ. t tenet q̄ fūit concepta in
peccātū originalē. t repēdit illoz. cōsuetudinē qui b
festū celeb̄at. dīcī tī q̄ post pīceptionē fūit sanctifi-
cata in vīto. t sic nātātē sua fūit sancta. t vide gl.
que vīnīq̄ sentit in. c. iij. de cōse. dī. iij. mībi tamē pl̄
placet pīcēdēt̄ opī. que ut audio hodie ē approbāt̄ p̄
ecclia:z. Nota ibi. xij. aplo:z. tē. q̄ nō omīnū apo-
stoloz festa sunt in pīcepto. sed eoz tī qui fuerunt de
nūo duodenario. t qui sunt isti vide p̄ glo. in. c. vno.
terdi. t ve. sanc. li. vi. inter q̄s nō ē paulus. quia ipē
fūit cōversas post mortē xpī. ut pīz in cī. histōria. sed
nībōlōmīnus ē de pīcepto. t hoc quia spēaliter hīc ex
prīmī. Itē barnabāl nō fūit de nūo duodenario. pīz
in gl. pall. vī. nō cōputat̄ mathias tī sic. quia succē-
sit in locū inde schārioch p̄ sortē. Nota q̄ licet so-
lus papa possit de nūo canonīsare sanctū. ut in. c. i
de reli. t ve. sanc. epūs tī pōt̄ aliquēt̄ de sancti canonī
satis p̄ statutū suū cu clero t populo suo decernē vē-
nerāt̄ t serīt̄. vt hīc. t sic intelligit hāc līaz. Jnno. t
bene t sequī. Jo. an. hīc t glo. in. c. vno. de reli. t ve.
san. li. vi. Cīn. tī t male intelligebat q̄ ep̄s poterat̄ i
ezo:z diocēsibz sanctos canonīsare. p̄ istā tex. t p. c. i.
de cōse. dī. iij. sed ista iūra deb̄t̄ itēlīgi p̄out. s. dīxī
An aut̄ hoc possit sol̄ ep̄s sine pīlo. Bo. an. dīc̄ oī
tenēt̄ q̄ nō p̄ istā līam sed postea mutauit līaz. di-
cēt̄ q̄ solus ep̄s cu clero seu capitulo hoc possit. q̄
in his que tēdūt̄ in aīe fauorē quilibet ē subiect̄ ep̄o.
de fo. p̄pe. cu sit de indī. nouī. t. s. p̄ venerabilē. qui
fi. sūt̄ le. ego pīto oppo. 126 enī sine ministerio i hoc
t in. d. c. i. de cōse. dī. iij. fūit facta mentio etiam de
pīlo. vnde scīas q̄ licet in spectantib̄ ad iūrisdictōe
ep̄i possit ipē cu capitulo facere statuta vīputa circa
punitiones maleficiōe. ut in. c. ut anūmaz. de cōstī-
li. vi. t qd̄ ibi nō. tī in alijs in quibus verāt̄ intērēt̄
alioz. nō pōt̄ ep̄s statuere sine cōsensu illoz. vel salēt̄
deb̄t̄ eē pīntēt̄ ut nō. dīcī Jnno. in. c. vna de loca. et
in. c. fi. de offi. dele. Confirmat̄ frede. cōsilio. xvij. et
allegat̄ Jnno. in. c. prealleg. vī. de hac materia tra-
ctatur. t sic apertissime sentit in locis prealleg. Jnno.
q̄ in casu nostro nō potest̄ solus ep̄scopus facere sta-
tutum nisi consentiat̄ populus vel salēt̄ sit pīfēns

Defe.

*Extra apparet long. operis
pro diligēt̄ pīt̄ fūisse
recēptū*

*Dom. aplo:z fīm pī
pro pī*

*Pīlo pīa pīt̄ tī vītē
S. q̄t̄ tī clero pī pī
canonīsare iūrisdictōe. vītē
Jnno pīt̄ vītē*

*Adīnēt̄ q̄a pīt̄ fūisse
pīceptōz tī B.*

Atque generalis fons plenus et per me datus
et conseruatus est, ut nunc sum fons boni et
quod amorem.

8.
John 1st
John 2nd
John 3rd
John 4th
John 5th
John 6th
John 7th

et ad archib. in. d. c. i. nō enī copilit populus creſce-
re. p. 111. c. i. g. f. t. in. c. v. b. credo tamē q̄ vbi po-
pul⁹ non habet legitimā cām cōtradicēti. nō bo-
cōtradictio. ut in simili nō. archib. in. d. c. ut animaꝝ
facit. c. i. de his que s. a. m. p. c. l. puti quia ep̄us
vult p̄cipe ſeſtantū ſanctū qui traſit originē de illo
loco. vel q̄ ſimile facere. facit. c. i. l. p. d. 120 vlti-
mo q̄ ſanori introducto cōtēplatione alterius quis
ueror ſuū t alterius. nō p̄t quia renūciare. facit. c.
ad apliſtā de regula. nā ſeptima dies fuit ſtatuta ad
humanā quietē. t ob dei reverentia. ſ. e. licet. ſec⁹ ſi
cōtēplatione ſui. l. ſpecificē nō ſibi. ſed generaliſ om-
niſbus aliqđ ſic in diuitiis. nō enī p̄t quia renūciare
ſerij ſolēnibus. quia ſunt introducte ob reverentia
dei. ſed introductis in favorē hominū ſic. ut hic. Et
ad p̄dicta facit. c. ſi diligenti. de fo. p̄pe. z. c. ad apo-
lici. de regula. hoc tamē vltimū. pcedit quādo con-
felliſ ſit vniuersalitatis in favorē cuiusq; p̄mati. t ita lo-
quā hic. z. c. dilecti. de fo. p̄pe. ſec⁹ ſi in favorē pu-
blicū t vniuersitatis. tunc cui priuat⁹ renūciare nō
p̄t. t ſic loquā. c. ſi diligenti. de fo. p̄pe. z. c. cōtin-
git de ſer. ex. qđ nō. Itē pondera teſ. q̄ tota ſepti-
mana ſancta eſerata. ut ibi patet ſeptē diebus do-
minice paſſionis. z. c. Itē tota ſeptimanā paſcalis t
ſic durat iſte ſerie paſcales p. xv. dies. vide tamē q̄
dixi in. c. qm̄. ſ. co. Sed hic ſubdiuitro quēſiōne
que p̄gumentiſ annectit p̄cedentib⁹ q̄ ſequitib⁹:
numquid ultra ſecta hic deſcripta ſunt alia ſerata
Hic q̄ ſic. t de quib⁹ ſclā ē certū t de quib⁹ ſclā ē ali
quale dubiū. de quib⁹ ſclā vero ē magis dubiū. Et
primo ē ſeſtū corporis crifi. qđ celebraſ ſeria quinta
post octana pentēcosten. t nō erat tpe huīis de-
cretalis. ſed poſtea fuit iſtitutū. t de hoc uō dubi-
tatur ut in. c. ſi dominū de reſi. t ve. ſanc. ſec⁹ ē ſe-
ſtim beati Martini. l. gl. alind dixerit in. l. omnes
dies. L. e. ſpecificē de ſancto Martino habet in
c. i. de p̄f. di. iij. Itē ſeſtū ſancte crucis. ſ. inentionis
ip̄is. ut in. c. crucis. e. di. t ibi nō. p̄ glo. quare ce-
lebramus ſeſtū ſancte crucis in qua dñs fuit debo-
nestatus. t nō ſeſtū aliue in qua fuit honoratus. et
reddit ibi rō. qa laus exhibita dño in alia fuit mi-
dana. de qua nō ē cirrandū. ſed debonemſatio i cni-
ce fuit nra redēptio. de his diuabus ſeſtū ſeſtū ſuū
aliqualc dubiū quia nō ſuerūt ibi poſite hic. t ſic vi-
debanſ ſublate. primum tamē tenet ſpe. in ti. e. ſ. i. in
pri. quia exp̄iſſe illa iūra nō ſuerūt renocata. quare
ergo ſtare. p̄bienē. l. ſanctiss. L. de ſeſta. t. c. ma-
iores. de bap. t idē tenet hic Iо. an. t Ihosti. t con-
ſuetudo ſatis hoc approbat. ſed de ſeſto rogaſionis
ſeſtū illoꝝ triū diez an ſeſtū aſcencionis. p̄t cē eſtē du-
bitatio cu ſeret i. c. i. t. c. rogaſionis de p̄f. di. iij. t b-
nib⁹ dicas. Ihost. tenet hic q̄ ſunt i p̄cepto. Idē ſen-

tit archi. in. d. c. rogationes q̄ sunt in p̄cepto. 30.
an. refert Guido. dicere q̄ curia hoc nō fecit. et id
dicit spe. in loco. p̄al. et satis i b standū ē p̄ficiendū
et dicit spe. in loco pall. et ita allegant et dicit in q̄nt
facit. Hic secundū 30. an. hic sunt additā fētū q̄
mōr̄ cū ḡgl̄fūz̄. et q̄mōr̄ doctoꝝ et die p. c. mōm
derelī. et ve. sanct. lī. v. Et idē do. an. hic. q̄ bū nō.
q̄. c. illud ep̄fīscē nō dicit. sed q̄ debet venerari sub
duplici officio. et videt loquunt̄ rēspēciū celebratiōis
sicut in ecclia. sed p̄ dicto 30. an. facit quia nō ē eo
simile q̄ propter illud modiō emānatiō fētū
decretales mature et ornatae cōposita. Insup̄ t̄c. dī
dicit in f. sub duplici officio deēnūm̄ venerari. et
sic mandat celebrari. et etiā officiū dupliciti. de p̄fī
tudine tamē male custodiū. Hic dedicatio nō
bet oratoriū ut in. d. c. i. de cōfē. dī. b. et videt tē
spe. in loco pall. sed 30. an. ibi in addi. r̄iat b̄ rei
quo ad celebrazione fētū p̄ dērīcō illius loci. q̄
videt hic placere do. an. et ita sermō de cōficiendū
nā dūz̄ ēt ut d̄ edicatio cūm̄libet oratoriū ēt in p̄
cepto. et fētū ip̄ius sancti nō. cū cōfē debet fieri
fētū de natalitiōs sanctoꝝ. q̄ de dēlātiōnib̄ et
dēfīaz̄ ad ip̄oz̄ venerationē dēdicari. Hic tēb̄
de fētū sancti michaēlī. et loquunt̄ de eo q̄ fī. inf.
septēbris. dicit tāneꝝ 30. an. q̄ ecclia romana co
lit cīns apparitōem q̄ dī octāna ydū māj. sed oēb̄
in hoc standū cōficiendū loci cum ep̄fīscē iñrō
caneatur. Ultimo dubitatur magis d̄ q̄d̄ragīma
in qua fīm̄ ins cīmēlōnō debet cōfērī iñdīcūm̄ iñ
mīnale. ut. l. quadraginta. L. c. et in canone plātī.
p. q. iñj. magis strīcte d̄ q̄ quis nō debet vocī ad
iñdīcūm̄ a q̄d̄ q̄d̄ragīma rīḡ ad octānū pālē. et
quātūr̄ diebus ante natūritātē dīi rīḡ ad octānū
epiphānie. et septēm̄ diebus ante natūritātē sancti
Johānīs baptiste. videntur cīam̄ aliquid addi in. c.
decreta. p. p. q. v. lib. est. dīc̄ q̄ illa de cōficiendū
non sermantur et standū cīt̄ buīc. c. et idē spe. iñ
co pall. standū cīt̄ ergo in hīs et in alijs p̄ficiendū
loci. et per b̄ babes tpa seruita in bonoē dā. Hic
venio ad glo. et querō quia hic sit mentio de dupliciti
specie seruiꝝ. sunt iste serui et nunquid sunt aliae sp̄c̄?
glo. iñ. hoc. p̄sequitur in pān. h̄z dīc̄ dārīs p̄ spe. co
ti. in pān. q̄ tres sunt species seruiꝝ. quedā dīc̄m̄
solēnes et introducte in bonoē dā. de quib̄. o. di
cūm̄ est. q̄dam sunt serui publicē sine officiē eridac̄
et alicubi appellantur etiā solēnes. ut ille q̄ statūtū
cā mēsium nō vindēmīz̄. et he statūtū bī iñ
cōm̄libet loci. nā cīc̄ colligīt̄ locis cīdīs q̄ trīc̄
dis ut. l. p̄fides. ff. co. et de illis dāb̄ b̄. Quedā se
rie dīcūt̄ rep̄tīc̄. q̄ rep̄t̄ iñdīcūt̄. ut q̄ p̄p̄ter natūritā
ten filij vđ q̄ dūpīt̄ vpoz̄. vđ alia iñsta c̄. ut. l. f. et

9' Spurwaffnast. V.

Dubius ferio p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e
An[no] m[od]estus op[er]e ferio p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e
m[od]estus op[er]e ferio p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e

De feris.

An[no] ferio p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e
alio p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e
exco[n]d[it]o n[on] h[ab]et alio p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e

si per p[ro]tior[em]. s. si feria. ff. ex quā. can. ma. et ista non
p[ot]est indicari nisi a solo principe vt. l. a nullo. L. eo et p[er]
istas ferias restituuntur ps. si indicari in termio s. p[er]pter
alias non. q[uod] illas p[re]dicere non potuit nt. i. d. s. si feria.
et vide de his feris glo. in. cle. sepe. de v. sig. in
v. ob necessitates. Secundum q[uod] supra visum ē de di
uisis sp[ec]ies feriarum. nūquid aliquib[us] eis possint
p[otes]t renūciare. glo. hic p[ro]sequit[ur] in scđa p[ro]te et min[us]
p[ro]fete explicat. Dic ergo latius q[uod] feris solēnibus ī
trodutis ī honore dei non p[ot]est renūciare. quia
non ī fauore p[ri]ui. s. dei introduce sunt ideo z. d.
xpc. si diligenti. et. l. si vniuers. s. ī summa. ff. de pac
adeo; q[uod] etiā cōpromittēdo ī aliquā tanq[ue] in arbitriū?
non p[ot]est renūciare. nā arbiter procedit ad īstar iudi
cis. et tenet ferias solēnes. l. omnes dies.
L. et b[ea]tū tenet spe. i. tū. de arbi. s. s. v. i forma. et. Jo
an. hic. et dicāt vez. intelligendo de vero arbitrio. se
cūs in arbitriato z. Ille ē enī quidā amicabil[us] p[ro]posi
tor et mediator pacis. et iste p[ot]est fieri die feriata. s.
eo. c. i. in. fi. et hic et. l. fi. L. eo. et t[em]p[or]e. ab[er]t. s. fac q[uod]
nō. Inno. i. c. quitanallis. de iure. Idem dic de fe
ris repentinis. cū enī nō fuerūt īnducte ī fauorem
p[ri]ui. nequeāt p[otes]t eis renūciare. l. oēs dies. p[ro]p[ter]e s. i.
L. e. et t[em]p[or]e. e. ti. s. i. post p[ri]mū. et glo. in. d. cle. se
pe. de v. sig. Feris vero publicis seu rusticis ex cā
messū seu videmias. p[otes]t renūciare p[ot] ut. b. et i. l. i
ff. e. cōm[un]it[ate] dubitatio nūqd valeat renūciatio scā ī p[ro]tra
ctu. q[uod] nō sit deinceps loc[us] p[ri]mie. et t[em]p[or]e. i. d. s. i. q[uod]
sic. et idē jo. an. hic. L. y. et alij īstāt i. l. i. L. e. s. bar.
in. l. i. ff. co. īdīnat finaliter ī bāc sūmāz q[uod] valeat re
nūciatio. et hec op[er]i placet. sic ī p[ro]tractu p[ot] renūciare
appellatiō. l. fi. L. de tēp[er]e. app. hoc p[ro]cedit fm[us] g[ra]m[atica]l[is]. et
sequit[ur] bar. ubi sup[er]. nūsi supuenerit aliq[ue] cā q[uod] nō erat
tpe renūciatiois. puta q[uod] tūc erat paup[er]. et sic non oc
cupabāt i. istis. nūc aut[em] fact[us] ē loqu[er]t[ur]. ar. i. l. de
estate. s. et cā. ff. de inter. ac. Itē fm[us] bar. dicta renū
ciano referi d[icitur] ad ferias q[uod] erāt tunc nō aut[em] ad idu
candas de nouo. ar. in. l. i. si ita. ff. de an. et ar. leg. et ideo
aut[em] ēlūt fiat renūciatio feriāz p[ri]mū et futurāz
H[ab]et aut[em] p[ro]tib[us] renūciātibus b[ea]tū feris p[ot] tūc
testes p[ro]pellit ad testimonium. gl. nō. i. l. oēs dies. dicit
q[uod] nō. et idē spe. i. d. s. i. quod placet. q[uod] non debent
p[otes]t alijs p[re]dicare ar. i. l. id q[uod] nō. ff. de regu. in.

Tercio q[uod] supra visum ē de diversis sp[ec]ies feriāz
Item an p[otes]t possint eis renūciare. nūc q[uod] an id
flūctu tpe feriāz īdīctu sit iterdictu. et ista sit tercia
ps. gl. et p[ro]lungādo ista tercia p[otes]t cu. duab[us] gl. se. q[uod]
ad idē tendit. dic fm[us] gl. q[uod] si regulariter. fallit p[ro]mo
in appellatiō interponenda p[ot] emī omni tpe iterponi
p[ro]secutiō nō p[ot] fieri. ut nō. in. l. i. L. e. et idē bar. ibi
Item tpe feriāz ob necessitatē boim introductaz.
potest sūa mādarā executōni. uel si res est tpe p[ro]itura
p[otes]t p[ro]pellit venire ad īdīctū saltem ut li. p[ro]testant

ut i. c. fi. de iudi. Tu vide oīno ibi q[uod] dixi. ubi genera
liter attingo ī an ī feris solēnib[us] uel alij possit sūa
mādarā executioni uel libell[us] offerti. et dic ut ibi. ter
cio fallit fm[us] glo. in his q[uod] p[re]tinent ad pacem uel con
cordiā vñ bñ p[ot] fieri his diebus pacta uel trāfacti
ones ut. l. fi. L. e. et facit. c. i. s. e. in. fi. q[uod] fallit secū
dūm gl. se. si subest necessitas ut hic. et si res est tēpo
rep[ar]atura. ff. eo. l. i. j. et. iij. et vide q[uod] dixi in. d. c. fi. Et
multa exempla vide de b. in. l. i. j. et. iij. pal. et. xv. q.
iij. in suam Quinto fallit si res exigit celeritate. ut
in. l. i. ff. de dā. infec. Sexto fallit fm[us] gl. vlt. si pietas
suadet. ut q[uod] est cā miserabilium p[ro]sonaz. ut hic ī tex
nam ī opibus misericordie nō est habēda distinctio
p[ro]sonaz Extra gl. addebat doc. causas māmoniales
uel electionum sūa v[er]suraz. s. hodie de his et silib[us] dic
ut habet ī cle. disp[er]diōla de īnd. īuncta de sepe. de
ver. sig. Et q[uod] supra dixi de necessitate dic. p[ro]cedere
fm[us] h[ab]et. sūe sit necessitas circa t[em]p[or]alia sūe spūalia.
Exemplū prūmū q[uod] est necessitas circa collatōne sūa
ctū. p[er]tinet īmīnētē īundationē aquaz ut. L. e. l.
omnes iudices. Itē circa punitio[n]es et q[ui]ones habē
das ī latrones. ut. l. p[ri]ncipia. L. eo. et idē p[ro]baciōnēs
in mora. p[ro]mptū est p[ic]ulū aiazz. sūt enī omnibus
t[em]p[or]alibus p[er]fēcte. p[ro]p[ter] q[uod] i. p[ro]cipiū. L. de sa. san. ec. l.
sanxiūs. Itē ī eo q[uod] dixi ī miserabilib[us] p[ro]sonis
pone exēplū ī pupill[us]. ut eis tutores dent[us] alimenta
decēmant. et vide de miserabilib[us] p[ro]sonis q[uod] nō. In
noce. i. c. significatiōbus de offi. dele. an. decretum pos
sit iterponi sup[er] alienatōe rep[ar]minor. spe. t[em]p[or]e. q[uod] non. e.
ti. s. i. i. fi. et vide ibi p[ro]p[ter] Jo. an. i. addi. H[ab]et glo. ex
peditis p[ro]mo q[uod] hic canet ē actibus īdīcialib[us] et
disponit ut nō valeat ut i. l[et]ra. fm[us] t[em]p[or]e īdīctionem p[re]ce
dēte. q[uod] dīcēdūm de actibus īdīcialib[us] ubi
cessat strepitū īdīcial. host. b. et Jo. an. post cum ī
v. strepitū. vide sentire q[uod] alius ī illis. dicāt enī q[uod]
hic non. p[ro]hibet p[ro]positio et iudicis officiū. maxie ubi
ūmīneret p[ic]ulū aiazz. Spe. e. ti. s. sequit[ur] v. q[uod] si. cla
rius vide b[ea]tū ubi format q[ui]onem an valeat instru
mētū edītū die feriata ī honore dei. et p[ro]cludit tandem
q[uod] sic. Iz enī nō valeat actus īdīctionis p[re]tiose si
ne sint publici sine p[ro]nati. ut. l. act[us]. L. e. act[us] t[em]p[or]e volun
tarie īdīctionis bene p[ot] fieri ut ibi. ut emancipare.
p[ro]tract[us] īire. īsticā facere seu scribere et b[ea]tū. Et ad
huc clām[us] format b[ea]tū ibidez ī v. p[ro]p[ter]o. vbi dicit q[uod] p[er]
index tunc excōicare. absoluere t[em]p[or]e. ubi cause cognitio
nō requiruntur ut. d. l. act[us]. Idem firmat fre. de le. p[ro]p[ter]
xi. xii. et. xiii. et plus ibi dicit in excōicatione uti vale
at enā ubi requiri cause cognitio. Iz enī tunc sit īdī
cta non t[em]p[or]e nulla. quia licet cause cognitio sit q[uod]q[ue]
de īsticā non tamē de substātia. ad hoc q[uod] nō. i. q.
i. ī summa. et. c. sacro. de sen. ex. et idem firmat ibi
lapus. ut patet in p[ro]silio. p[ro]p[ter] xi. et Iz loquac[us] ī feris so
sum. rōnes t[em]p[or]e sue pariter p[ro]ducunt ī alij feris so

An[no] ferio p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e
alio p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e
exco[n]d[it]o n[on] h[ab]et alio p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e

An[no] ferio p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e
edīm dīcēdūm de feris
nō h[ab]et

An[no] ferio p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e
dīcēdūm de feris

Cae agere sit q[uod] p[ro]p[ter]e
mūtua mortu. d[icitur] p[ro]p[ter]

An Regnum domini Christi plenariae sententiae
An dictis sententiis fuisse deo sententiis

triplex actus sententiae

laniibus seu repentinis. Do. an. dicit se putare qd omnis vox iudicis silere debet tpe feriaq; in honore dei. qd talis excusat non valet in illis feriis solennibus. Et idem sub dubio forte dicit i bis qd sunt voluntarie iurisdictionis: nisi sit actus pietatis. Bar. in. d. l. act. et in. l. dinus. ff. c. videlicet solum pma op. dicens qd actus spectatores ad voluntariam iurisdictionem pnt exercere dicens sententia i honores dei ut ibi per bec insert qd decretalis decet. de immo. ec. li. vi. que annullat actus iudiciorum sinitos i ecclie no extensis ad ea qd sunt voluntarie iurisdictionis: qd u. Ego puto qd ubi necessitas cessat uel pietas uel alia spalitatis actus voluntarie iurisdictionis tunc expliciti tenet. Et peccat exercentes talia illo tpe et qd tenet facit. qd non reputur ptrarium ni ure. hic en loquuntur de strepitu iudiciali. imo qd tenet videtur expsum i. d. l. act. et cum ista irritatio causet ex odio et sic sit odiosa et penalitatis no d extendi ut in sili dicit gl. i pale. c. decet. Itē pena non d extende pprimum calum. de pe. di. i. pena. facit qd no. Jo. an. in. c. dispēdia. de n. p. li. vi. in nouella. et qd no. gl. in. c. p. stitutio. de regula. li. vi. qd aut subdit peccatum i exercendo: adduco. c. h. s. e. ubi dicit qd cum omni veneratio debet huius dies celebrari Et p' hos actus abstrahunt hoies a p'platione et notarius intendit lucro et op. seu illi in scriben do instrumentum et similia faciendo. Itē apertius facit tpe. in. d. c. i. in. si. vbi etiā iuramenta p'stari no debent extra iudicialiter. ergo et actus voluntarie iurisdictionis videntur inhibiti. vni in veteri testamento p'hibebat iudas. in sabato itinerare ultra miliare. ob reverentias dei. Item hoies debent tunc quiscere. qd ad humnam quietam tē. ut in. c. l. s. e. pena tri nullitatis no debet extendi ut predixi. et vide qd scripti in. c. i. s. e. an dicta testimoniis his diebus pnt recipi. An autē homines pnt tunc capiti. vide p' bar. in. l. o. e. dies. et. l. si. L. e. et dixi in. c. si. s. de iudi. Supra visum est qd actus iudicialis no valet tpe feriaq; Et extra iudicialis sic. qd tamen nūc de qd omnibus nulde tritis et vulgaris. Et pma sit an citatio facta die feriata ad dicim non feriatam valeat? scda qd econtra sit sit die non feriata ad feriata: tercia nunq; i feriis obseruandis sit attendendus locus iudicis an locus litigantium: qd sit qd an i locis ubi no recollit vinum uel frumentum debeat obseruari iste serie: qd sit an non insisteres talibus: ut sunt milites: clerici: doctores: uel antefices: mulieres et siles p'sone debeat gaudere huius feriis. p' vino uel grano colligendo: et expediens bas qd omnes p'clusi. Redeo ad pma an valeat citatio facta die feriata. p' die non feriata: dicit Jo. an. qd cois op. habet qd de iure non valet talis citatio per l. dies festos. L. e. ubi d'z silere debet horrida vox p'ponis. Item pceptum de citando est quedam sua interiocitoria. l. p'nti. L. de bis qui ad eccl. p'su. et.

go die feriata valere non d: ut hic. et idem dicendum; si dicatur qd non est sua sed de pcessu cuius bicirritur omnis. pcessus tē. sed dicit Jo. an. qd hec op. co suetudo non servat. et dicit qd Dy. quicq; tenet illa; coem op. sed postea mutauit. qd effectus citatio ri nūc hic in tpe pcessum. et sic debet valere. ff. de dona inter vi. et vt. l. si cum uxore. in si. et. l. se. et hec co suetudo et op. minime est mutanda s'm Jo. an. at. mi nime. ff. de legi. et p' hec op. sic iuvant s'm en. Zdē est iudicium de tpe quod de loco. ff. si cer. pe. l. viii. F' ulet actus gestus loco non habili. si ipsius effectus co serf in locu habilem. l. o. e. s. si vero apparitor. L. de op. et de. Ad p'ficiū rūdet qd in citatio est tripes actus. primus pceptum de citando. secundus exercitio pcepti scz actus citatio. tertius est. pcessus qd in vi. gore citationis. pmissus p'fici s'm cum die feriata. qd no requirit cause cognitionis. l. actus. L. co. Zdē dicit de secundo actu: eadem ratione ar. in. l. miles. s. legginta. ff. de adul. sed tertius actus scz. pcessus fieri p' et sic videtur intelligi. l. dies festos. S'z modi niores coiter tenet oppo. vt Jo. cal. do. car. do. an. et bar. in. l. i. s. nunciatio. ff. de no. op. nun. tenet eius spe. in ti. de cito. s. i. v. item excipitur. et seqn. Idem disputando determinauit Ja. bu. ut dicit bar. in. d. s. nunciatio. lex en. p'hibens citatio no habuit solu respectu ad effectu. sed etiam ad principium. in de qd p'hibetur actus respectu effectus. et tunc f' tis est qd p'feratur in tempus pcessum. et sic loquit. si cum uxore. et. l. se. et. c. de uxore. et. de sepul. Quando qd p'hibent no solu effectus. sed etiā ipsi actus et tunc no sufficit effectu p'fici i tempus pmissum. cu actus sit gestus in tpe inhibito. no eni' est satisfacti iuris. in. c. si. de rest. l. po. et in. l. fulcimus. post p'ff. c. d. ca. ma. et qd hic p'hibeat principium. p'z in. d. l. dies festos. pro hoc qd l. citatio no arrat ac coparendum tunc in artat pro tunc. et afficit citatu. et qd ammō cu pronocat ad irā. ut aliquiter abstrahat a p'platione et idem dico in iudice dum debeat intendere cunctis no d facere pceptum de citando. cum eni' no cogit cognitione inter pres tui intra se debeat adhibere aliquic cognitionem i statuendo terminū. Itē negari non pot quin sit citatio de processu. et fundamēnum iudicij. at in. c. qm contra. de proba. p' quod p'cide qd nullus actus istoz. triū. p'fici dic feriata. facit. c. i. s. c. bar. tni et oldra. in. d. s. nunciatio. sequitur do. an. hic. et. l. mitat hoc in feriis introductis in honore dei. scda i alijs introductis in fano dei boim. qd tunc citatio solu p'hibet respectu exercitij. et sic respectu finis citationis. non enim dicitur qd non citetur. sed qd no compellitur venire. ff. de fer. l. i. hoc dicunt procedere. retain in requisitione nuncij. qd in pmissione iudicis quia in hoc non exigitur causa cognitionis ut. l. sed si in terpellamus. s. i. ff. de arbitri. facit qd no. Inno. i. c.

1. An omnes die feriis ad die feriendas vobis
2. An p' feris abscondi p'ficiendo longi iudicij
3. An in locis quoque colligendo non sit feriata
4. An ne iudicis statuendo nichil obtemperet. Daf. 206
5. An ne iudicis statuendo nichil obtemperet. Daf. 206

Vefe.

In reponit fore Maistri p[ro]m
P[ro]posito +

Dicit q[uod] p[ro]mo. 3.

q[uod] p[ro]tra[ct]e p[ro]ba dicit t[em]p[or]is bar. q[uod] si quis veller salutem op[er]i. posset dicere q[uod] l. dies festos loquitur spe. atque i diebus dominicis q[uod] seculis i alijs. et idem cal. bic. sed non pluit. I[ust]ino credunt verius fore q[uod] s. dixi sed defensio rep[on]it isti nihil dicunt Ego puto idem in reponit q[uod] in solenibus nam imperator mandat eas sub eadem veneratio obseruari quia solenes ut l. o[ste]r. L. e. debet enim tunc cum leticia seruare illas ferias ideo no[st]ri quis aliquo modo p[ro]aratone n[on] ad ira p[ro]uocari nec index d[omi]ni talibus insisteret. et hoc q[uod] ad prius manum q[ua]nonem. Ad scd am q[ua]nonem an valeat citatio facta die non ferata pro die ferata? I[ust]ino hic primo distinguunt an exp[re]ssus sit error. ut compareat die dominica et no[n] valeret. Et non exprimitur. et tunc licet accedat in termino dies ferata virg[ine]s p[ar]tere die sequenti ut si dixit p[ar]reas. p[er] die huic m[od]i. q[uod] duo videntur mandata ut p[ar]teat. et ut illa die coepit. ar. c. cu[m] dilecti de do. et p[ro]p[ter]a. vii si non p[ar]teat in termino deberet p[ar]teat q[uod] dicas potest. Et p[er] hanc rationem dicit idem dicendum in distincione: eniau[er] si dies ferata fuisse expressa. et sic recordat ab illa distinctio. et pro hoc dicto suo allego. c. exp[re]ssus de villa. et de in iuste. resti. c. tum ex liris. et c. q[ua]ntis. et de do. et p[ro]p[ter]a. cum dilecti. et de accu. c. venientib[us] ubi sunt facta citatio ad die ferata. Ide. de bellapicta ut refert hic Jo. an. et Ly. i. l. dies festos. L. eo. tenet p[ar]tium. et idem sequitur fore omnes. ne Jo. cal. et do. car. et spe. in ti. de cito. §. i. v. itez excipi. q[uod] citatio fit ad diem ferata. ut ipsa est no[n]. I[ust]ino. in. c. p[er]terea. de villa. et hosti. dicens hic. q[uod] citatus ad diem dominicam vel ad alii solennem die no[n] tenet p[ar]teat. facit pro hac op[er]a Jo. an. l. i. in si. ff. si q[uod] in ius vo. non ie. Et idem cardinalis de sensu car. et Ly. in. d. l. dies festos et sentit etiam Jo. an. hic qui p[ar]luit ut index sic terminum assignet. tibi tale die assignamus. et si forsan die ferata occurnat assignamus tibi no[n] ferata. primaria subsequente. et fin hoc nulla occurrit dubitatio. Idem dicit q[uod] index assignavit terminum cum dicto usq[ue]. ut p[ar]reas usq[ue] ad die dominicam tunc enim et termini assignatio et illud usq[ue] tenet exclusive. et sic dicit intelligendum iura alle. p[er] I[ust]ino. et si q[uod] silia rep[on]ant. l[et]i inter se discrepare videant. et idem cal. hic. et spe. ubi. s. et ricardus de sensu car. ut refert Ly. i. d. l. dies festos. et jo. an. hic. dicens: q[uod] ubi ponit usq[ue] p[er] in q[ui]libet die. j. se. si p[ar]teat. secundum ubi simili citatio ut p[ar]teat tali die q[uod] est ferata. n[on] enim p[ar]teat venire si p[er] negat d[omi]ni. et illa die venire si d[omi]ni tilladie d[omi]ni tenet venire. et sic necessaria est noua citatio. et hoc op[er]i. r[ati]o verissimam tenet q[ui]qd senserit hic do. an/ma vbi citatio fit ad die ferata? et temeraria et p[ar]ra ius. ergo non d[omi]ni aliquo modo afficeret citatio. ut in. c. bone. iij. de de. et que contra ius sunt pro infectis sunt habenda. ut in regula q[uod] contra ius iij. vi. et i. l. no[n] dubium. L. de legi. et p[er] di. vides ad idem bo. t[em]p[or]e. in. l. aut qui aliter. ff. q[uod] vi. aut clara per quem.

tex. dicit ibi bar. q[uod] si citatio fit eo tempore quo citatus venire non p[er]tinet non valet citatio. nec ob. motuum I[ust]ino. q[uod] duo videntur mandata per. c. cu[m] dilecti p[ar]alle. et ff. de arbitrio. celsus. q[uod] illud procedit q[uod] mandatum tenet a principio. tunc enim p[er] supuentem casum seu impedimentum suspeditur. non aut tollit. sed in casu nostro mandatum a principio o[ste]no fuit nullum et temeraria. ideo non videtur. ar. in. §. loca. insti. de ver. ob. et in. d. c. bone.

Tertia q[uod] fuit. n[on] q[uod] in ferias obseruandis sit at tenebris locus rei an iudicis an actoris ubi dat[ur] diuersitas propter varietatem regionum? I[ust]ino. et hosti. hic late p[ro]sequitur. et spe. e. ti. §. i. v. sed pone. Et communis p[er]clusio videtur. q[uod] debet attendi locus iudicis. Et non virginis videtur. q[uod] agit de ordinatore iudicis attenditur consuetudo fori ubi exercet et non p[er]ficiendo litigantibus. ut no[n]. in. c. quod dicens. de fo. p[ro]pe. et in. l. iij. de testi. et no[n]. sup[er] p[ar]ca. de p[ro]p[ter]a. ergo et c. It[em] si dicimus opositionem haberet re[lat]io nel actor duplicitas ferias. q[uod] regionis sue. et loci iudicis q[uod] sonat in absurdum et in. pragatorem litium Item satis est indicem ex veris libris causis aliquid in principio p[er]fixisse. non enim recipit mutationem ex aliquo accidenti in p[ar]triarum ar. ff. de postu. l. i. §. puericam. et ita papa alias in facto p[er]niciavit. et hoc tenet. Celenio ad quartam q[ua]nonem an ubi non colligit vinum ut frumentum sunt feriae obseruande? I[ust]ino. hic et ceteris doct. distinguunt et b[ea]t[us] q[uod] in regionibus ubi non colligitur vinum et bibitur. sicut in hybernia. non sient feriae p[er] vendemus sed in regionibus ubi ceteris bibitur vinum. Et ibi non colligitur. sicut dicens dicendum. q[uod] optet q[uod] sibi aliquo tempore anni p[er]uidet alii unde et idem dicendum de ferias missum. ut dentur etiam si ibi non colligitur frumentum. q[uod] oportet p[er] dinare et p[er]uidere. facit. l. i. ff. eo. et hic in si. Ad ultimum q[ua]nonem. an milites burgenses et doct. et silesienses persone gaudent his ferias? Spe. e. ti. §. i. p[ro]pe si. q[uod] sic. q[uod] licet isti non implicent talibus p[er] se. tamen impediuntur propter procuratores aduocatos testes et similes personas que istis intendunt. quod non. dicit tunc I[ust]ino. hic. et spe. in loco p[ar]alle. q[uod] si aliqui de remotis p[er]ibus p[er] se vel procuratores sunt in curia. et dum causa eoz agit occurrit feriae. q[uod] illos minus sunt p[er]pellendi litigare. quia isti non impediunt in aliquo. et malicijs hominum non est indulgediū. facit. c. q[uod] de diuino. et i. l. in fundo. ff. de rei. ver. sec[undu]s dicit si procuratores essent de loco curie. vel alio vicino. q[uod] tunc gaudent ferias. et est ro. q[uod] isti b[ea]t[us] impediuntur. cum sunt in loco proprio vel vicino. ad quem defacili p[er]mit redire. sed quando sunt de remoto cessat ista ro. et ex hoc dicit q[uod] ubi aliquo modo impediuntur. remoti etiam gaudent. puta q[uod] testes tunc nolunt venire. seu non possit ita libere habere aduocatus vel alias personas necessarias. et hec nota.

Item C[on]tra

Malo[rum] bonorum et remedium